

РЕШЕНИЕ

№ 42473

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10629** по описа за **2025** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Е. А. П., срещу решение от 03.07.2025 г. постановено по НАХД № 1737/2025 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 8-ми състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-031803 от 06.01.2025г., издадено от началник отдел към СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди / лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3 пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал.3 ЗДвП.

С касационната жалба се претендира отмяна на решението и на потвърденото с него НП. Твърди се, че съдът не е взел предвид допуснатите в административнонаказателната процедура нарушения на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, без да се сочи конкретен порок. На следващо място, отново съвсем общо, се твърди липса на яснота относно описанието на нарушението и неяснота за кое точно административно нарушение е наложеното с НП наказание. Претендира се присъждането на разноски.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник-група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпили са писмени бележки от процесуалния му представител, в които

развива съображения за неоснователност на касационната жалба и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXIX-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на НП, съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 12.12.2024г. около 05:35 часа в [населено място] по [улица]срещу магазин „Ф.“ Е. А. П. управлявал л.а. „А. КУ 7“, с ДК [рег.номер на МПС] . Той се движел с посока на движение от [улица]към [улица], когато бил спрял за проверка от екип, състоящ се от св. М. и колегата му Хр. В.. Поискани били документи за проверка, от които се установила самоличността на водача. Последният лъхал на алкохол, поради което му била предоставена възможност да бъде изпробван с техническо средство – дрегер, която той отказал. На водача П. бил съставен талон за медицинско изследване от св. Б. Д. - старши полицай при 07 РУ-СДВР.

За горното бил съставил АУАН от свидетеля Я. Х., въз основа на който е издадено процесното НП.

В съдебното производство са изслушани показанията на свидетелите Я. Х., В. М. и Б. Д., въз основа на които и след анализ на останалите събрани по делото писмени доказателства въззивната инстанция счела оспореното НП за законосъобразно издадено - от компетентен орган, в съответствие с изискванията за необходимото съдържание, процедура и срокове, при липса на допуснати процесуални нарушения и при доказано извършено от санкционираното лице нарушение на ЗДвП.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани доказателства от вида на посочените в чл. 219, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, опровергаващи направените от СРС фактически и правни изводи, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от въззивната инстанция.

По делото са представени в оригинал процесните АУАН и НП. Видно от същите на касатора Е. А. П. на основание чл. 174, ал. 3 пр. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди / лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174 ал.3 ЗДвП затова че водачът е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство и Алкотест Дрегер 7510 и лицето не е дало кръвна проба за медицинско изследване. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП има за цел ангажирането на административнонаказателната отговорност на лице, което възпрепятства да бъде установено наличието /или липсата/ на алкохол (или наркотични вещества и техни аналози) в организма му посредством отказ от изследване. Нарушението е изпълнено тогава и лицето се санкционира за това, че липсва резултат от изследване за алкохол (респективно наркотични вещества) съобразно предвидения за това начин. Надлежният начин и ред за установяване на употребата на алкохол у водачите на МПС е нормативно разписан в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози действаща и към момента на установяване на процесното деяние. Съгласно чл.1, ал. 3 от същата Концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване съответно

на технически средства, тестове, медицински, химически или химико-токсикологични изследвания. При извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство (ал. 3 от Наредбата), а при отказ от извършване с техническо средство установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване (чл.3а, т.1 от Наредбата).

Обоснован от доказателствата по делото е изводът на СРС, че на посочените в АУАН и НП време и място Е. П., като водач на МПС, е отказал да бъде тестван с алкотест дрегер. Не се твърди и няма доказателства водачът да е дал кръвна проба или да е изследван с доказателствен анализатор. Тези факти са били надлежно отразени в съставените АУАН и НП поради което несъстоятелно се явява твърдението на жалбоподателя за липса на яснота относно санкционираното му поведение.

Крайният извод на настоящия съдебен състав е за неоснователност на оспорването. Обжалваното решение е постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 130 лв. съобразно актуалната редакция на чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ (редакция, ДВ. бр. 53 от 2025 г., в сила от 1.10.2025 г.).

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, ХХІХ касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.07.2025 г. постановено по НАХД № 1737/2025г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА Е. А. П. да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 130 /сто и тридесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: